Antarkdida - Redl, Vlasta

```
Ami              C/A                   G
Na stanici Sever, na antarktickém pobřeží,
Ami               C/A                 G
když se láme leden dá se celkem dobře žít.

Je sotva mínus sedm i tučňáci jsou zpocení,
A Josef chladí vodku na vypnutém topení.

On a Ivan už tři týdny slaví krásný letní den,
to podle zdejších zvyků se bez pleskačky nesmí ven.

Ani slunce nezapadá, jen se vlní v křivkách houpacích,
a tak nepoznáš, kdy vstávat, a kdy je vlastně po práci.

A i když práce pro ně začíná sotva vyjdou ze dveří,
provádějí výzkum, ale dávno už nic neměří.


Jen sledují, jak vítr píská ten přímý přenos ligový
a broukají si píseň, co jen stěží zlidoví.
      G                   C/A
Ref.: Škoda, že tu nejsme sami,
                G
obklopeni pouze krami,
G                C/A
mlha vlny výprav halí,
                   G
jež se jako příboj valí.
Škoda, že tu nejsme sami
s tuleni a velrybami,
(ty lodě v dáli) kéž by se tak rázem staly
fatamorgánami.

Oni milovali oba krásnou dívku nevinnou,
ale ona pro ně neztratila ani slzu jedinou.

Její srdce totiž zaklel černokněžník na sta let,
vzal její slzy na kraj sveta a proměnil je v mráz a led.

A tak teď jejich hrdý prapor tu nad střechami chatek ční
a nikdo nenapíše nikam, jak jsou všichni stateční.

Jen když centrála se dusí, to někdy strach i mívají,
sesednou se kolem a potichu si zpívají.

Ref.:

Na stanici Sever Ivan s Pepou drží stáž,
občas vzpomenou si na domov, kde je stále dráž a dráž.

S úsměvem nesou ten svůj úděl a trpělivě čekají,
až vyprší ta kletba a její slzy roztají.
až vyprší ta kletba a ty hory kolem roztají.
```